ਐਨ. ਰਾਮਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ

(2015 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1076-1077)

ਸਤੰਬਰ 06, 2023

[ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸਿਰ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਕੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਧਾਰਾ 304 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਕਿਸ ਭਾਗ ਅਧੀਨ?

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 304 ਭਾਗ II – ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਸੀਮਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਹੈ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ – ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ – ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਖੂਨ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਸਥਲ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ 2-3 ਮਿੰਟ ਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੀ – ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹਮਲਾ

ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕਾਰਕ ਸਨ – ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਬਦਲ ਕੇ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 304 ਭਾਗ-II ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਫੈਸਲਾ: ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਾਫ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਰਾਦਾ" ਅਤੇ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ – ਕਤਲ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਤ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਤਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ – ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਭਾਗ 3 ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੀਰਕ ਚੋਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ

ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।

ਆਧਾਰਿਤ ਵੀ. ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਏ.ਪੀ. (1956) 1956 ਐਸ.ਸੀ. 488 : [1956] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 363; ਪੁਲਿਚੇਰਲਾ ਨਾਗਰੁਰੂ @ ਨਾਗਰਾਜ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2006 ਐਸ.ਸੀ. 3010 : [2006] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 633; ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ @ ਪਿਕਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਉਤਰਾਖੰਡ (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 424; ਦੀਪਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 228; ਅਨਬਾਜ਼ਹਗਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2013 ਦੇ 2023 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਰਾਮਨਾਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2012) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289 : [2012] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 160 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2006 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2023।

ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2013 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 334 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂ।

ਐਮ. ਏ. ਚਿੰਨਾਸਾਮੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐਸ., ਮਿਸ. ਵੈਦੇਹੀ ਰਸਤੋਗੀ, ਮਿਸ. ਰਿਚਾ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ, ਵਕੀਲ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੱਜ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੀ ਮਦਰਾਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ 28.10.2015 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਆਰ.) ਤਿਰੁਚਿਰਾਪੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 226 ਦੇ 2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

3. ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਹਨ, ਅਣਗਹਿਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ:

4. ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਗੀਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਸੁਧਾਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਖਿੱਜ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 19.06.2010 ਨੂੰ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਕੇ ਕਰੀਬ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ। ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੰਨ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1659 ਦੇ 2010 ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਇਸ ਨੂੰ

"ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ." ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 294(ਬੀ), 448, 352 ਅਤੇ 506(1) ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

5. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 28.06.2010 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਲਾਜ ਅਧੀਨ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਉਲਟੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਅਤੇ 29.06.2010 ਨੂੰ ਤੜਕੇ 3.30 ਵਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੇ ਧਾਰਾ 294(ਬੀ), 448, 323, ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ 506(1) IPC, ਅਤੇ 302 IPC ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹਰਾਸਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਵੂਮੈਨ ਐਕਟ

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ (PW-1) ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (PW-2) ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਧਾਰਾ 450 ਅਤੇ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ 50,000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 450 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 60,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. . ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 334 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੂਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਤਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਸੁਧਾਕਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ।

8. ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਸੁਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ. ਏ. ਚਿੰਨਾਸਾਮੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਤਰਕ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਤੁਰੰਤ ਰਵੱਈਆ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-5 ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਖਿੱਚੇਗਾ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰਸੋਈ ਦੇ ਸਲੈਬ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਕੰਨ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ। ਭਾਵੇਂਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਜਾਂਚ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਤਰਕ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੁਸੂਰਵਾਰ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਹੋਵੇਗਾ।

9. ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਖਰਾ ਉੱਤਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹਜਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਸੁਧਾਕਰ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

10. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ 21.11.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਫੈਸਲਾ, ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਅਧੀਨ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ 304 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

11. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ। ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ P-9 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰ ਦੀ ਚੋਟ ਕਾਰਨ ਮਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।" (ਵਿਸਕੇਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਸਨਲਗਨ-ਹੋਰ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ)।

12. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਿਊ-11) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ. ਪੀ-9 ਦੇ ਲੇਖਕ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੋਟਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਚਨ ਦੇ ਸਲੈਬ 'ਤੇ ਫਿਸਲ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਦੋ ਚੋਟਾਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਜੋ ਕਿ ਕਾਵੇਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਤ੍ਰਿਚੀ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 26.06.2010 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਚੰਗੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ-ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 19.06.2010 ਨੂੰ ਰਾਤ 10:30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਘਰ 'ਤੇ ਸਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੜੋਸੀ ਸੈਖਾਕਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਹੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਕੰਨ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਚਨ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਕੱਟ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਗੀਤਾਂਜਲੀ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੇਐਮਸੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਚਾਚਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ – ਪੀਡਬਲਿਊ-2 ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 19.06.2010 ਨੂੰ ਰਾਤ 10:45 ਵਜੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਸ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਿਊ2) ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

13. ਘਟਨਾ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਦੋ ਜਖਮ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਨ: (i) ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟ ਜਖਮ ਅਤੇ; (ii) ਖੱਬੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਦੋ ਜਖਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਖਮ। ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-9 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਖਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

i) ਸੀਵਨ ਵਾਲਾ ਜਖਮ - ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਲੋਬੂਲ 'ਤੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ। ਸੀਵਨ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਕਿਨਾਰੇ ਬੇਨਿਯਮਤ, 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਗਹਿਰਾ, ਖੱਬੇ ਸਮਾਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ, 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ। ਸੀਵਨ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਕਿਨਾਰੇ ਬੇਨਿਯਮਤ, 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਗਹਿਰਾ, ਖੱਬੇ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ, 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ। ਸੀਵਨ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਕਿਨਾਰੇ ਬੇਨਿਯਮਤ, 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਗਹਿਰਾ।

ii) ਖੱਬੇ ਸਮਾਂ, ਖੱਬੇ ਪੈਰੀਟਲ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਓਕਸੀਪੀਟਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦਾ ਹੱਲਕਾ ਨੀਲ ਪੈਣਾ। ਸਬ-ਡੂਰਲ ਹੈਮਰੇਜ ਅਤੇ ਸਬ-ਅਰਾਕਨੋਇਡ ਹੈਮਰੇਜ ਦੋਵੇਂ ਸੈਰੀਬ੍ਰਲ ਅਤੇ ਸੈਰੀਬੈਲਰ ਹੈਮੀ-ਸਫੀਅਰਾਂ 'ਤੇ। ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਬੇਸ-ਖੱਬੇ ਮਿਡਲ ਕ੍ਰੇਨੀਅਲ ਫੋਸਾ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਮੌਜੂਦ।"

14. ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ "ਸਿਰ ਦੀ ਚੋਟ ਕਾਰਨ ਮੌਤ" ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ "ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੱਤਿਆ" ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਤਲ" ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ "ਕਤਲ" "ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੱਤਿਆ" ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ "ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੱਤਿਆ" "ਕਤਲ" ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2012) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

15. ਬਸਦੇਵ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੈਪਸੀ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਐਸ.ਸੀ. 488 ਦੇ ਪੰਨਾ 490 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ:

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਮੋਟੀਵ, ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੋਟੀਵ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹੈ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਰਾਦਾ ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾਪਣ ਦੀ ਰੇਖਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਤਲੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤਿੰਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

16. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀਆਂ 'ਇਰਾਦਾ' ਅਤੇ 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਇਰਾਦਾ' ਅਤੇ 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਤੈਅ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਾਫ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 304 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਰਾਦਾ" ਅਤੇ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕਤਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਤਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੀਰਕ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਚੋਟ ਮਿਲੀ ਸੀ ਉਹ ਚੋਟ ਸੀ ਜੋ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਚੇਰਲਾ ਨਾਗਰਾਜੂ @ ਨਾਗਰਾਜਾ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਏਅਰ 2006 ਐਸਸੀ 3010 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਹ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 302 ਜਾਂ 304 ਭਾਗ 1 ਜਾਂ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਗੱਲਾਂ — ਇੱਕ ਫਲ ਦੀ ਤੋੜ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਭਟਕਣਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ, ਇੱਕ ਰੁਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਜ਼ਰ, ਝਗੜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਦਲੇ, ਲਾਲਚ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਰਗੇ ਆਮ ਮੋਟੀਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲਿਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਤਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ, ਸੈਕਸ਼ਨ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਤਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੌਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਕਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (i) ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਕਿਸਮ; (ii) ਕੀ ਹਥਿਆਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; (iii) ਕੀ ਝਟਕਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; (iv) ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਲ ਦੀ ਮਾਤਰਾ; (v) ਕੀ ਐਕਟ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਮੁਫਤ ਸੀ; (vi) ਕੀ ਘਟਨਾ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਸੀ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ; (vii) ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ; (viii) ਕੀ ਕੋਈ ਕਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਕਸਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ; (ix) ਕੀ ਇਹ ਸੀ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ; (x) ਕੀ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੈ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਲਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; (xi) ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ। ਉੱਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ @ ਪਿੱਕੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 424 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਪੀੜਤ ਨੇ ਕੁੱਲ 11 ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਸਹਿਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-II/ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹੱਥੋਪਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-II/ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-II/ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤੀ ਗਈ ਅਵਧੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ: "27. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਮਗਰੀ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 96–97) 12 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਗਿਰੀਥ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਥੋਪਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਦੇ, ਦੋ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤੀ ਹੈ। ਜੂਨ 1995 ਦੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗ ਹੈ।"

18. ਦੀਪਕ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ (2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 228 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਗਰਮ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਦੇ ਪਿੰਜਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਵਾਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਤਾਵਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ

ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਾਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਟੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ:

"7. ਸਭ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਗਰਮ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਤਾਵਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੜਕ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਮਾਰਨ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੋਨੋਂ ਕਾਰਨ ਘਟਨਾ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਵਾਰ, ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ 1½ ਤੋਂ 2 ਮਿੰਟ ਤੱਕ। ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੀ" ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮਨਸ਼ਾ ਜਿਆਦਾ ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡਰ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਬਜਾਉਣ ਕਾਰਨ ਖਿਜਾਏ ਹੋਏ ਪੜੋਸੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਵੈਂਟ ਕਰਨ ਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ, ਪਸਲੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਰ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਪਵੇਗਾ।

8. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਨਾਲ।

19. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨਬਾਜ਼ਗਾਨ ਬਨਾਮ ਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ 20.07.2023 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ 2023 ਦੇ ਨੰਬਰ 2043 ਨੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ:

"60. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਪਰੀਖਿਆ ਤਾਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ। ਜੇ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (1) ਤੋਂ (4) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਤੱਕ, ਇਹ ਐਕਟ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ: 'ਏ' ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ. 'ਬੀ' ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ 'ਏ' ਦੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ 'ਏ' ਗੋਲੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ, ਉਥੇ ਸ਼ੂਟਿੰਗ 'ਚ 'ਬੀ' ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ 'ਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ 'ਏ' ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ 300 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, 'ਬੀ' ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਏ' ਦਾ ਕਮਰਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ 'ਏ' ਦੀ ਖੱਬੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਗਾਓ, 'ਬੀ' ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ 'ਏ' ਦੀ ਖੱਬੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ 'ਏ' ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਸੱਟ 'ਏ' ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੌਤ ਉਸ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਾਰਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਖਾਸ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ. ਇਹ ਧਾਰਾ

(3) ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਬੀ' ਦਾ ਐਕਟ ਲਿਆਏਗਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਤਲ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

(2) ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (1) ਤੋਂ (4) ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਤਲ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਕਤਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਵ ਹੱਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਭਾਗ I ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (1) ਤੋਂ (3) ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (4) ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦਾ 2ਜਾ ਜਾਂ 3ਜਾ ਭਾਗ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਵ ਹੱਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ ਭਾਗ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਭਾਗ I ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ 3ਜੇ ਭਾਗ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮਾਨਵ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੀਜੇ ਉਪਬੰਧ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਤਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ 'ਦੋਸ਼ੀ ਮਨਸ਼ਾ' ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਤਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ 'ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਹੋਵੇ।

(4) ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਵਕ ਉਹ ਸੱਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਲੋਜ਼ 3ਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਲਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ:

(i) ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਲੋਜ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ii) ਜਦੋਂ ਕਾਰਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੱਟ 'ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੱਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (2) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, (iii) ਜਦੋਂ ਕਾਰਜ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਪਰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੱਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਿਨਾਂ।

ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ 'ਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ, ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ, ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਦੇ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਸ਼ਬਦ 'ਸੰਭਾਵਨਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੰਭਵਤਃ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 'ਹੋਰ ਸੰਭਵ' ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ 'ਸੰਭਵਤਃ ਹੋਵੇਗੀ'। ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਜ ਕਰਨਾ

ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

(7) ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੋਮੀਸਾਈਡ (ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299) ਅਤੇ ਕਤਲ (ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300) ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਮੀਸਾਈਡਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ, ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਤਦ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਪੰਜ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਹੇ ਗਏ ਪੰਜ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰ ਕਲੋਜ਼ਾਂ, ਨਾਮਤ: 1ਲੀ ਤੋਂ 4ਥਲੀ, ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਤਲ ਦਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਸਟੇਟ ਇਸ ਭਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰ ਕਲੋਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ, ਨਾਮਤ: 1ਲੀ ਤੋਂ 4ਥਲੀ, ਤਾਂ ਕਤਲ ਦਾ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਅਧੀਨ ਵਰਣਿਤ ਦੋਸ਼ਯੋਗ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਨਾ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਖਾਸ ਜਖਮ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਯਵ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਖਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਜਖਮ ਕਾਰਨ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਡਿਗਰੀ, ਹਮਲੇ ਦਾ ਢੰਗ, ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਹੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਨੂੰ ਕਤਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਮੰਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਜਖਮ ਜਾਂ ਜਖਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਵੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਨੂੰ ਕਤਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਖਮ ਜਾਂ ਜਖਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਖਮ ਜਾਂ ਜਖਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

10) ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਜਖਮ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਜਖਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11) ਜਿਥੇ ਅਭਿਯੋਗ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਜਖਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਖਮ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਖਮ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(12) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਟ ਦੁਰਘਟਨਾਵਸ਼ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਵਿਸਲੇਸ਼ਿਤ ਕੇਸ ਲਾਅ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਖੁਲ੍ਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ

ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਲੀ ਮਾਰ ਅਤੇ ਸਮੂਚੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਦਾਨ, ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕਾਰਕ ਸਨ। ਅਪਰਾਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-II ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਸੁਭਾਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਭੜਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਭਾਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਿਉਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਭੜਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੂਨ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕਲੀ ਮਾਰ ਅਤੇ ਸਮੂਚੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ 2-3 ਮਿੰਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥਾਂਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਰਮਾ ਗਰਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

21. ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 302 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ/ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਦਲੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

22. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate